

תת"ע 396/09/18 - מדינת ישראל נגד גומלי ירון

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 396-09-18 מדינת ישראל נ' גומלי ירון
תיק חיצוני: 90512019838

בפני	כבוד השופטת לאה שלזינגר שמאי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	גומלי ירון

החלטה

רקע

1. בפני בקשת המבקש (הנאשם) לבטל פסק דין שניתן בהיעדרו ביום 04.10.18.
 2. על פי הנטען בבקשה, המבקש לא ידע על קיום הדיון הנ"ל כיוון שמעולם לא קיבל זימון לדיון. עוד טען, כי הרכב שביצע את העבירה נמכר לאחר עוד טרם ביצוע ועל כן אין להאשימו בביצוע העבירה.
 3. יצוין, כי נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה מיום 6.4.18 בגין נהיגה במהירות מופרזת. עפ"י אישור המסירה, הזמנה נשלחה למבקש לכתובת מדמון מנחם 45 תל אביב יפו, אותה כתובת שציין המבקש בבקשתו, נמסרה למבקש עצמו ואישור המסירה נחתם ע"י המבקש בציון השם "ירון".
- היינו, אישור המסירה נחזה להיות כדיון.
4. בהיעדר התייצבות המבקש, הוא נשפט בהיעדרו.
 5. גזר הדין נשלח למבקש לאותה כתובת המצויינת לעיל ונמסרה כדיון לבן משפחה ביום 27.12.17.
 6. לאור החלטתי מיום 1.11.18 בה נדרש המבקש להתייחס בפירוט לאישור המסירה הנ"ל, הגיש המבקש תצהיר מיום 18.11.18, בו הצהיר, שככל הנראה בנו הוא שקיבל לידו את הזימון. בהתאם להחלטתי מיום 4.12.18 צירף המבקש ספח ת.ז וממנו עולה כי בנו בן 11.
 7. המשיבה התנגדה לבקשה לאור העובדה כי אישור המסירה חתום בשמו של המבקש וכי משלא העביר הבעלות על פי דין אין לו להלין אלא על עצמו.

דין והכרעה

8. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי מציב 2 דרישות חלופיות אשר בהתקיים אחת מהן יורה בית המשפט על ביטולו של פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם: קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של הנאשם במשפטו או גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.
9. כאמור ההזמנה לדיון, נשלחה למבקש לאותה כתובת שהוא ציין בבקשתו ככתובת מגוריו. אישור שהמסירה של ההזמנה חזר כשעליו מתנוססת החתימה "ירון" וסומן בה, כי נמסרה למבקש עצמו.
10. סעיף 237 (א) (1) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי מסמך שיש להמציאו לפי חוק, יש להמציאו "במסירה לידו; ובאין למצאו במקום מגוריו או במקום עסקו - לידי בן משפחתו הגר עמו ונראה שמלאו לו שמונה עשרה שנים"... (ההדגשות לא במקור).
- משכך תמוהה טענת המבקש כי מדובר בבנו בן ה-11 שחתם בשמו.
- אם אכן היתה ההזמנה נמסרת לבן משפחה, היה מצוין הדבר ע"י הדוור באישור המסירה. לא זו אף זו; הטענה, כי בנו של המבקש בן ה-11 נראה כמי שכבר מלאו לו 18 אינה סבירה. ואם לא די בכך - היעלה על הדעת שבנו בן ה-11 של המבקש יחתום בשם אביו על אישור המסירה?
11. זאת ועוד, המבקש לטענתו מכר את רכבו ביום 23.3.18 ועידכן רישום הבעלות רק ביום 16.4.18. משבחר המבקש שלא להעביר הבעלות ברכב במועד המכירה, אין לו להלין אלא על עצמו.
12. לפיכך, אין מקום לבטל את הרשעתו של המבקש. בנסיבות העניין גזר הדין הינו מידתי וסביר ולא נגרם עיוות דין לנאשם.
13. אשר על כן הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ג אדר א' תשע"ט, 18 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.